

Burgemeester Meinezplein

Ik woonde tijdens mijn kinder/jeugdijaren vanaf 1933 in de Grasstraat nr. 11a. Het Burgemeester Meinezplein vormde als het ware het centrum van mijn leven en ging meerdere malen "op de schop".

Als achtjarige jongen bracht ik er eens de grote schoolvakantie door; als hulp van de stratenmakers mocht ik achter de hekken stukken straat opbreken, zand kruien, zichies (zichtjes) vasthouden en trottoirbanden helpen steken. Van moeder kreeg ik dan boterhammen mee en schafte samen met mijn "maten" in de bij het transformatorhuis geplaatste keet tegenover groenteboer Groenedijk. Het was voor mij de fijnste schoolvakantie, die ik ooit gehad heb.

Op 10 mei 1940 zag ik, terwijl ik boodschappen deed bij drogist De Graaf, een colonne militaire wagens vol Nederlandse soldaten met de "oorlogshelm" op de van Citterstraat instuiven. Later in mei 1940 viel er in een nacht op zondag/maandag een bom op het huis rechts naast Jamin (hoekpand links) en zag ik de volgende dag naast de verwoesting ook de draden van de tram naar boven wijzen.

Tijdens de verdere oorlog nam het plein een belangrijke plaats in voor onze voedselvoorziening om datgene te bemachtigen waar de bonnen recht op gaven. Hierbij denk ik aan het Aardappelhuis Speciaal, groenteboer Roos, bakker van der Meer & Schoep, C. Jamin e.a. In de hongerwinter was kruidenier Vreugdenhil een baken hiervoor, want op het geblindeerde raam werd met krijt bekend gemaakt welke bonnen gebruikt konden worden en welke moesten worden ingeleverd. Ik weet nog heel lang te hebben moeten wachten eer dat bon 420 voor 500 gram suiker aan de beurt was. Voor deze winkel heb ik op 8 mei 1945 met vele anderen de komst van de Canadezen afgewacht en hen verwelkomd. Niet onvermeld mag blijven dat slager Wensveen (Verhoef) tijdens de hongerwinter op sommige dagen gratis soep aan de eerst komenden verstrekte!

Gerard Spijkers

[TERUG](#)